

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Tdo/43/2014
Identifikačné číslo spisu:	6613010053
Dátum vydania rozhodnutia:	23.07.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Igor Burger
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:6613010053.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igora Burgera a sudcov JUDr. Milana Lipovského a JUDr. Jany Serbovej na neverejnom zasadnutí konanom 23. júla 2014 v Bratislave v trestnej veci obvineného B. K. pre spolupáchateľstvo prečinu podvodu podľa § 20 k § 221 ods. 1 Tr. zák. vedenej na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 3T 17/2013, o dovolaní, ktoré podal obvinený B. K. prostredníctvom obhajcu JUDr. Jozefa Bónu, advokáta v Žiari nad Hronom, proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 19. marca 2014, sp. zn. 3To 22/2014, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného B. K. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Lučenec z 12. novembra 2013, sp. zn. 3T 17/2013, bol obvinený B. K. uznaný za vinného zo spolupáchateľstva prečinu podvodu podľa § 20 k § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. (v bode 1/ rozsudku) a zo spolupáchateľstva prečinu podvodu podľa § 20 k § 221 ods. 1 Tr. zák. (v bode 2/ rozsudku) na tom skutkovom základe, že

1/

spoluobžalovaná W. Y. dňa 9. apríla 2009 v presne nezistenom čase po predchádzajúcej vzájomnej dohode s B. K. s úmyslom získania finančných prostriedkov v Rakúskej republike v meste Salzburg, na chodníku od Mirabelského námestia smerom ku stanici, oslovila K. W., ktorý na prosbu W. Y. nasadol do motorového vozidla, kde už sedel B. K. s tým, že menovaným ukáže cestu do Krajinskej nemocnice v meste Salzburg, pričom počas cesty B. K. predstieral telefonický rozhovor s lekárom o vážnom zdravotnom stave jeho kamaráta, následne K. W. informoval o nutnosti operovať tohto kamaráta, ktorý mal mať ťažkú dopravnú nehodu, pričom za operáciu musí ihneď zaplatiť 3 000 € a tiež náklady za odtiahnutie nákladného vozidla z nehody, pričom následne obidvaja požiadali K. W. o pôžičku peňazí a vylákali od neho sumu 6 000 €, ktoré sľúbili do 18.00 hod. toho istého dňa vrátiť a súčasne ako zálohu dali menovanému uzamknutú taštičku, v ktorej namiesto sľubovaných dolárov bolo len 248 UDS, čím spoločným konaním vylákali finančné prostriedky a takto K. W., nar. X. W. XXXX, trvalé bytom Q., Rakúska republika, spôsobili škodu v celkovej výške 6 000 €,

2/

spoluobžalovaná W. Y. 4. júna 2009 v presne nezistenom čase po predchádzajúcej vzájomnej dohode s B. K. s úmyslom získania finančných prostriedkov v Rakúskej republike v meste Salzburg, na chodníku od Schumacherstrasse smerom k Neue Mitte Lehen, oslovila R. W., ktorá na prosbu W. Y. nasadla do motorového vozidla, kde už sedel B. K. s tým, že menovaným ukáže cestu do Krajinskej nemocnice v meste Salzburg, pričom počas cesty obvinený B. K. predstieral telefonický rozhovor s lekárom o vážnom zdravotnom stave jeho kamaráta, následne R. W. informoval o nutnosti operovať tohto kamaráta, ktorý mal mať ťažkú dopravnú nehodu, pričom za operáciu musí ihneď zaplatiť 3 000 €, následne obidvaja požiadali R. W. o pôžičku peňazí a vylákali od nej sumu 1 500 €, ktoré sľúbili do dva a pol hodiny toho istého dňa vrátiť a súčasne ako zálohu dali menovanej uzamknutú taštičku, v ktorej namiesto sľubovaných dolárov bol balík papierových vreckoviek, čím spoločným konaním vylákali finančné prostriedky a takto pre R. W., nar. XX. júla XXXX, trvalé bytom M., Rakúska republika, spôsobili škodu vo výške 1 500 €.

Za to mu bol podľa § 221 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 56 ods. 1 Tr. zák. uložený peňažný trest vo výmere 1 500 €.

Podľa § 57 ods. 2 Tr. zák. zaplatená suma peňažného trestu pripadá štátu.

Podľa § 557 ods. 3 Tr. zák. ustanovil súd obvinenému B. K. pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody na jeden rok.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. poškodených K. W., nar. X. W. XXXX a R. W., nar. XX. V. XXXX so svojimi nárokmi na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Krajský súd v Banskej Bystrici rozhodol o odvolaní podanom obvineným B. K. tak, že uznesením z 19. marca 2014, sp. zn. 3 To 22/2014, toto odvolanie podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Obvinený B. K. prostredníctvom obhajcu Jozefa Bónu, advokáta v Žiari nad Hronom podal proti uvedenému uzneseniu krajského súdu dovolanie z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/ Tr. por. Podľa jeho názoru v trestnom konaní vedenom proti jeho osobe bolo zásadným spôsobom porušené právo obvineného na obhajobu a rozhodnutie je založené na dôkaze, ktorý nebol vykonaný zákonným spôsobom.

Samotná W. Y. (už právoplatne odsúdená) na hlavnom pojednávaní v následnom postavení svedka potvrdila, že on sa predmetnej trestnej činnosti nedopustil. Obvinený navrhol doplniť dokazovanie preverením, či W. Y. bola skutočne zadržaná so svojim druhom v Českej republike a zistiť tak totožnosť skutočného spolupáchateľa W. Y. aj v tejto trestnej veci. V tejto súvislosti okresný súd len skonštatoval, že W. Y. je vo väzbe v Litoměřiciach a môže tam byť dlho.

Obvinený B. K. považuje za nezákonnú tzv. rekogníciu vykonanú orgánmi Rakúskej republiky, keďže poškodeným boli predložené len fotografie jeho osoby, a to na základe náhodného vytipovania zo strany kriminálnej polície v Lučenci. Iné fotografie poškodeným predložené neboli. Vzhľadom na vysoký vek poškodených je obvinený presvedčený, že tieto osoby by takto označili kohokoľvek, koho fotografia by im bola predložená.

Jednoznačným dôkazom o neobjektívnosti tejto údajnej rekognície je skutočnosť, že na fotografiách (z bankovej kamery) na č.l. 123 - 124 nie je on, t.j. obvinený, ale druh W. Y., ktorého na fotografiách spoznal. Práve využitie ustanovenia § 528 ods. 3 Tr. por., ktoré vzhľadom na už uvedené, podľa názoru obvineného B. K. nezákonnú rekogníciu, považuje obvinený za naplnenie dovolacieho dôvodu v zmysle § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. Najmä, keď bolo možné vyslychať skutočného páchatel'a, ktorým ako v dovolaní tvrdí obvinený K., je druh W. Y..

Za veľkú nezákonnosť a nespravodlivosť považuje skutočnosť, že prokurátor sa odvolal proti rozsudku, ktorým bol obvinený pôvodne oslobodený spod obžaloby, ale nevykonával žiaden úkon na zistenie totožnosti skutočného páchatel'a.

Vzhľadom k tomu, že po vrátení veci súdu prvého stupňa nebolo vykonané žiadne ďalšie dokazovanie, obvinený súdu vytýka, že znova rozhodol predčasne, na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu, čím naplnil dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. Rovnako aj krajský súd, ktorý nevykonával dôkladnú analýzu doterajšieho trestného konania a odvolanie obvineného zamietol.

Obvinený B. K. preto v závere podaného dovolania navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky po vyslovení, že napadnutým uznesením krajského súdu bol porušený zákon v jeho neprospech, toto uznesenie ako aj rozsudok okresného súdu zrušil a Krajskému súdu v Banskej Bystrici prikázal, aby vec znovu prerokoval a rozhodol.

K dovolaniu obvineného sa písomne vyjadrila prokurátorka Okresnej prokuratúry Lučenec. V súvislosti s dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. uviedla, že obvinený K. vo všetkých štádiách trestného konania popieral spáchanie žalovaných skutkov, ale jeho obhajoba bola vyvrátená vykonanými dôkazmi a to konkrétne správou Prezídia Policajného zboru, Úradu medzinárodnej spolupráce, Národnej ústredne Interpol Bratislava, z ktorej je zrejmé, že B. K. dobre hovorí po nemecky. Výpoveď W. Y., v ktorej označila za spolupáchateľa bližšie neurčitú osobu menom V., okresný súd hodnotil ako zjavne účelovú v snahe pomôcť B. K. vyhnúť sa trestnej zodpovednosti. Výrazne v neprospech obvineného vyzneli výpovede svedkov - poškodených K. W. a R. W..

V súvislosti s dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. prokurátorka konštatovala, že títo svedkovia - poškodení jednoznačne a so stopercentnou istotou na predložených fotografiách opoznali obvineného B. K. ako osobu, ktorá v súčinnosti s W. Y. od nich vylákala peňažné hotovosti. Prokurátorka zdôraznila správnosť aplikácie ustanovenia § 528 ods. 3 Tr. por. o platnosti úkonu urobeného dožadujúcim štátom, ktorý pri prevzatí trestnej veci platí v Slovenskej republike, rovnako ako by ho urobili slovenské orgány. Poukázala aj na skutočnosť, že napriek odstupe času a veku poškodených, sa ich opisy páchatel'a výraznejšie neodchyľovali od opisu zodpovedajúceho osobe obvineného K., čo do veku, výšky, či tváre, farby vlasov.

Konajúce súdy vykonali podľa názoru prokurátorky všetky potrebné dôkazy, tieto správne vyhodnotili a podrobne zdôvodnili.

S poukazom na uvedené, prokurátorka navrhla dovolanie obvineného B. K. podľa § 382 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodné odmietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.), na základe podaného dovolania zistil, že je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por.), bolo podané osobou oprávnenou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), za splnenia podmienok uvedených v § 373 Tr. por., v zákonnej lehote a mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.).

Súčasne ale zistil, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por., lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ani podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por.

Podstata dovolacieho dôvodu, ktorým podľa obvineného došlo k porušeniu jeho práva na obhajobu zásadným spôsobom, spočíva, ako to vyplýva z obsahu podaného dovolania v tom, že obvinený K. považuje rozsah súdmi vykonaného dokazovania za nedostatočný.

Dovolací súd v tejto súvislosti konštatuje, že je vecou úvahy konajúceho súdu v akom rozsahu vykoná dokazovanie, samozrejme úvahy determinovanej rozumnou dostatočnosťou vykonaných dôkazov potrebných pre ustálenie skutkových i právnych záverov v konkrétnom prípade.

Z obsahu odôvodnenia dovolaním napadnutého uznesenia odvolacieho súdu je zrejmé, že vykonané dokazovanie považoval za dostačujúce, vrátane tých dôkazov, ktoré sa vzťahovali na hodnotenie obhajobných tvrdení obvineného B. K., že v kritickej dobe v Rakúsku nebol, po nemecky sa vie len pozdraviť a na záberoch z kamery v banke nie je on (č.l. 3 a 4 predmetného uznesenia).

Pokiaľ za tejto dôkaznej situácie obvineným K. navrhované doplnenie dokazovania súdy nevykonali, neporušili už vzhľadom na uvedené, žiadnym (teda ani zásadným spôsobom) jeho právo na obhajobu. Pre úplnosť dovolací súd dodáva, že tvrdenie o druhovi Y. ako páchatelovi predmetnej trestnej činnosti, ktorého mal obvinený K. spoznať na záberoch z bankovej kamery, sa „objavilo“ až v dovolaní. Dovtedy obvinený K. aj pri predložení uvedených záberov uvádzal len, že to nie je on.

Dôvodným dovolacím dôvodom nie je ani obvineným namietaný postup odboru vyšetrovania Krajského policajného veliteľstva Salzburg pri predkladaní fotografie jeho osoby v rámci výsluchu oboch svedkov - poškodených (obetí) K. W. a R. W..

Tento postup rakúskeho policajného orgánu je v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. Rakúskej republiky, ktoré po predchádzajúcom výsluchu svedka k opisu znakov charakterizujúcich osobu (páchatela) alebo vec, následne predpokladá jej opoznanie uskutočnené „vhodným spôsobom“.

Preto tento úkon bol v súlade s ustanovením § 528 ods. 3 Tr. por. aj súdmi Slovenskej republiky vyhodnotený tak, ako by ho urobili slovenské orgány.

Vzhľadom k tomu, že Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil existenciu obvineným K. uvádzaných dovolacích dôvodov, podané dovolanie na neverejnom zasadnutí podľa a§ 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.